

MÁHR GÁBOR

Colosseumban is

nem vagyok egy pöfeteggomba,
mert vannak aranyszőrű lovaim,
akik vágatnak az éjszakában,
mi meg ülünk a patakmederben,
tó mellett, jól esik közelről a fű szaga, és a virágok illata,
nem vagyok szemfényvesztő, nem én vagyok szemfényvesztő,
az a lila ruhás a Colosseumban is nő

por a por szájában

por a por szájában,
az az isteni por,
menjen a por lábról,
aztán meg feljebből,
ezer méterrúddal,
ott áll a legszebb nő,
ott száll a legszebb nő,
valami királynő,
aki elbágyasztott,
aki lerugdosott,
aki lefárasztott,
aki elárasztott,
és a por csak a por szájába harap,
én meg az almába,
érezem az almafa kisugárzó hevét,
az odakötött ló hiányzik,
azon most vágat a légyott,
hólepte nádszálkisasszonyok,
a tavi nádas, a kerek lapályos

piócafejek

piócafejek avanzsálnak a világ lajtorjáján,
bokszzsák, számócafejek, temérdek van belőletek,
remegő ősz a feneketek, ragadó zsír a feneketek,
ne lőjetez agyon embereket, a Dunába, a Tiszába
ne dobjatok télen embereket, mert elvesztik az életüket,
ne féljetez, Isten szeret, szereti az embereket,
én meg szántani elmegyek, szántom gyermekéveimet,
meséskönyvből olvasok fel nekik minden egyes nap meséket,
azért nem szeretnek engem, mert az éjszakám mulandó,
ezért nem szeretnek engem, mert minden kohézió elhagy,
s csak az agyamban épül fel egy új világ,
fergeteggel a tetején

